

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א



נקודות למחשבה
והתעמקות בענייני
פרשת פנחס
תש"פ

www.rachlin.org.il

**להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'
02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.**



א. פנחס דאג לכבוד שמים וזכה שנעשו לו ניסים רבים וזכה לברית כהונת עולם.

ב. צרור את המדינים – כותב רש"י: "המחטיא לאדם קשה לו מן ההורגו, שההורגו הורגו בעולם הזה, והמחטיאו מוציאו מן העולם הזה ומן העולם הבא". וזה כל רצון הסטרא אחרא – להחטיא את ישראל – ועדיף לה תמיד: בהסכמת ישראל ר"ל! כך פועל היצר הרע הפרטי – על האדם הפרטי, וכך פועל היצר הרע הכללי על עם ישראל ר"ל. לכן עלינו להיזהר תמיד מדיעות רעות ומידות רעות ותחבולות היצר הרע. "בתחבולות עשה לך מלחמה". ועיי' השתדלות, מלחמה ותפילה – ה' ית' מצילנו מידם!

ג. מונים את עם ישראל – כשיצאו ממצרים ולפני כניסתם לארץ. וכי ה' ית' לא יודע את מספרם?! אלא ללמד את חיבתם של ישראל שבכל פעם מצווה ה' ית' למנות אותם. ועכשיו כשעם ישראל נפרד ממשה רבינו ועתיד להיכנס לארץ ישראל ולהילחם באומות אשר שם, שידע כל יהודי שהוא חשוב ומיוחד אצלו ית'! וישנה ערבות הדדית לשמור כל נשמה גם בזמן המלחמות העתידות! וידע כל אחד שהמציל נפש אחת מישראל כאילו הציל עולם ומלואו! וגם שעם ישראל ידע שנאבדו במדבר מספר משפחות מפני החטא, ויזהרו וישמרו על עצמם. כל אחד יגיד לעצמו: אם ה' ית' סופר אותי, אז אני חשוב אצלו – אשתדל להיות צדיק!

ד. בנות צלפחד – חכמות וצדקניות. כן ירבו כמותן. ידעו להפנות את שאלתן בזמן הנכון ובמקום הנכון, בכבוד הראוי, בנוסח המדויק, לאיש הנכון! וה' ית' בכבודו הצדיק אותן ובזכותן התפרשה פרשת ירושת נחלות. בזכות נשים צדקניות נגאלנו ועתידין להיגאל. חכמים אומרים שכאן חינוך ה' ית' את משה רבינו שאמר שאת הדבר הקשה, "הסוגיה הקשה" יביאו אליו, וכאשר הביאו אליו – לא ידע את ההלכה הזאת. "אל תאמין בעצמך עד יום מותך"!

ה. "עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל" – חכמינו אומרים שמשה רבינו ע"ה חשב שאולי התבטלה הגזירה שלא יזכה להיכנס לארץ, לכן ה' ית' פנה אליו וציווה עליו לראות את הארץ – ולא להיכנס אליה! ובאמת לפעמים ה' ית' מבטל גזירה ולא מודיע לנביא, לכן סבר משה שאולי זהו המקרה. משה רבינו העניו מכל אדם, נאמן בכל ביתו, רועה נאמן ועבד נאמן, גדול הנביאים, ובכל זאת רצה להיכנס לארץ אף על פי שידע שה' ית' גזר ולא רוצה שיכנס! אמרו חכמים: משה רבינו רצה אז להיכנס לארץ ולקיים את המצוות התלויות בה וכך לגרום לגאולה השלימה! משה רבינו ידע כל מה שיקרה לעם ישראל עד סוף הדורות ורצה "לחסוך" מאתנו את כל התלאות! אך: "אין עצה לנגד ה'!" – ה' ית' רצה לזכות עוד דורות שיזכו לעבודתו עד הגאולה השלימה.

ומה התועלת יוצאת מכך שמשה רבינו יראה את הארץ?! ובכן באופן פשוט, בוודאי "מגיע לו" לפחות לראות אותה, ועל פי הסוד ע"י הראיה הזו של משה רבינו, עשה הרבה המתקנות הדינים ותיקונים לארץ ישראל, לרחל נוקי דז"א, ולעם ישראל.

ו. משה רבינו מבקש מה' ית' מינוי של יורש מתאים! אמרו חכמים שמשה ראה את בנות צלפחד מבקשות את הנחלה ואז החליט לבקש שבניו ירשו אותו בתפקידו! בניו לא זכו. ע"פ חכמינו, "כי לא עסקו בתורה", ואילו יהושע בן נון, "נער לא ימיש מתוך האוהל" – זכה! ע"פ פשט הפסוקים ה' ית' בחר בו כי הוא "איש אשר רוח בו", ובאמת היה ראוי שבניו של משה ירשו אותו, אלא שהיה בהם חסרון. ע"פ חכמינו משה רבינו ביקש מה' ית' מנהיג שיהיה מסוגל "להסתדר" עם כולם: שהרי "כשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם שונות", והמנהיג צריך להנהיג את כולם! צריך להיות סבלן ולרדת לסוף דעתו של כל אדם, ולדעת להוביל לטובת כלל עם ישראל. הרמח"ל זי"ע גורס שהמנהיג צריך להיות בעל "נשמה כללית" שאם לא יהיה כזה, הסטרא אחרא תנצח אותו. וכיצד נדע שיש לו נשמה כללית? שיכול להבין ולהתמודד עם כולם – "שיהא סובל לכל אחד ואחד לפי דעתו". מאידך המנהיג צריך להיות כדוד מלך ישראל – ולא כשאול המלך שהושפע יותר מדי מדעת ההמון! יהושע בן נון "הוכיח את עצמו" בשורה ארוכה של מקרים, "לא מש מתוך האוהל" היה דבוק לרבו כל הזמן, והיה נאמן לו ואף קנאי לו, ראו מקרה אלדד ומידד! רק הוא וכלב בן יפונה לא נפלו בחטא המרגלים. השנים הרבות ששימש את משה רבינו בוודאי זיכרו אותו והעלו אותו לדרגת: "איש אשר רוח בו". לבסוף משה רבינו מברך אותו "בשתי ידיו" – "בעין יפה", ונותן מהודו, גם בעין יפה ובלב טוב. שהרי ידוע שהאב לא מתקנא בבנו, ולא הרב בתלמיד!

ז. תמוה מדוע משה רבינו רצה שבניו ירשו את תפקידו, שהרי בוודאי היו ברורות לו מעלותיו של יהושע בן נון, וחסרונותיו של בניו.. אולי סמך על ה' ית' שישלים את חסרונותיהם – מתנת חינם, שהרי בכל זאת היה להם זכות אבות, יחוס רציני מאוד, שהרי באו ממשפחה מיוחסת עמרם, אהרון הכהן, מרים הנביאה, שבט לוי. נשאלת גם השאלה, מדוע משה מעורר את ענין היורש – אולי ה' ית' בעצמו רוצה להנהיג את ישראל? כמו שהיה בזמן שמואל הנביא, כשהעם ביקש מלך בשר ודם – הרי ה' ית' אמר שהם מאסו בו! נראה לומר שמשה רבינו בתור "רועה נאמן" צריך לדאוג לצאן גם אחרי הסתלקותו. וגם הרי הייתה לו עמדה לגבי מי צריך להמשיך אותו. ומדוע כאן ה' ית' הסכים עם הצורך לרועה בשר ודם ולא הקפיד על זה שמשה רבינו מבקש רועה בשר ודם לעם ישראל? אולי אפשר לומר שכאן, במדבר, עדיין עם ישראל בשלב "התהוות". שלב של קבלת התורה והסתגלות להיות עם סגולה, ועדיין צריך למתווך בין ה' ית' לבין עם ישראל. ובמקרה של שמואל הנביא היה אז כבר זמן שעם ישראל בארצו, וכביכול "הכל כבר ברור", אז למה שירצו מלך בשר ודם! אך חכמים אמרו שמלכות דוד הייתה מתוכננת ממילא לבוא, רק שבזמן שעם ישראל ביקשו מלך זה היה עדיין "מוקדם מידי" ועל זה ה' ית' הקפיד. דוד מלך ישראל, הרגל הרביעית של המרכבה, "אין לו מעצמו כלום" לכן היה ראוי להיות מלך וה' ית' היה מרוצה ממנו.

ח. ציווי לקורבן התמיד ולקורבנות בשבת ובמועד: רצה הקב"ה להראות לעם ישראל מה היא עבודת הקורבנות וכיצד היא מכפרת על עם ישראל, ומתקנת את העולם כולו – אולי כדי "להרגיע" את ישראל הדואגים: "מה יהיה אחרי שיסתלק משה רבינו?" "מי יכפר עלינו?"

יהי רצון שיתקיימו בדורנו במהרה בימינו הפסוקים:
"הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא
והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם"
כי פנחס הוא אליהו.

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.